Jméno a příjmení: **Jakub CHARVÁT**

Třída: **VIII.A**

Škola: **ZŠ a MŠ Havlíčkův Brod, Konečná 1884, 580 01 Havlíčkův Brod**

Téma: ***Co vyprávěl městský autobus na začátku školního roku?***

Bylo první zářijové ráno a město Havlíčkův Brod se pomalu probouzel do nového školního roku. Ulice byly plné lidí a na zastávkách postávaly děti s batohy, které svým objemem v případném pozorovateli mohly vzbudit „obavu“, že se v nich nachází snad celá škola jejich hrdých majitelů.

V jeden okamžik na zastávku přijel zcela obyčejný městský autobus. Byl sice trochu odřený a jeho motor už nebyl nejtišší, ale přesto brázdil každý den ulice výše jmenovaného měst, a proto ho znal mnohem lépe než řada obyvatel.

Nyní se to stalo. Nastoupily děti a autobus se rozjel. „Tak jsme zase tady,“ zabručel.“ Nikdo ho však neslyšel.

Autobus znal své cestující moc dobře. Pamatoval si na děti, které před několika lety nastupovaly s rodiči a bály se prvního školního dne. Znal i ty cestující, kteří každé ráno dobíhali autobus na poslední chvíli. A samozřejmě také studenty, kteří se před každou písemkou učili ještě během jízdy vše, o čem se domnívali, že by mohlo být v té nejhorší písemce na světě.

Dnes si ale autobus všiml jednoho kluka sedícího úplně vzadu. Díval se smutně z okna. Vlastně se vůbec neusmíval.

„Prázdniny skončily moc rychle,“ pomyslel si. „A do školy se mi nechce.“

Jeho myšlenky autobus moc dobře slyšel, avšak nechal ho chvíli přemítat o svých starostech. Potom neočekávaně tiše zašeptal: „Žádný strach. Vůbec se nemusíš ničeho obávat. Každý začátek může přeci být něčím novým, a tedy i zajímavým.“

Kluk zvedl hlavu. „Cože? Kdo to mluví?“, pomyslel si.

Autobus jen zabručel svým chraptivým motorem a pokračoval v jízdě. Kluk se nejistě rozhlížel, ale nikoho, komu by mohl přiřadit tento typ hlasu, neviděl. Myslel si tedy, že se mu to jen zdálo.

Za chvíli autobus zastavil u školy. Děti začaly vystupovat. Kluk už byl skoro venku, když zaslechl: „A nezapomeň, že každý školní rok je nová cesta."

Kluk se znovu rozhlížel, ale stále neviděl nikoho, kdo by mohl k němu promlouvat. Autobus byl tichý. Jen řidič seděl za volantem a čekal na potencionální cestující.

Kluk se tedy usmál a vydal se ke škole. Autobus zavřel dveře a odjel. Možná to bylo jen věkem autobusu, možná se klukovi skutečně všechno jen zdálo. Jen autobus věděl své. Věděl totiž, že školní rok není jen o známkách, úkolech a ranním vstávání. Školní rok je přeci také o nových kamarádech, zážitcích a věcech, které člověk ještě nezná.

Takto bude autobus jezdit dál. Každé ráno bude vozit děti do školy a odpoledne je zase odvážet domů. Možná bude dál potichu vyprávět své příběhy, protože za ta léta poznal jednu důležitou věc: Každý člověk má svůj příběh a každý nový školní rok je jeho další kapitola života.